

Nicolau Barceló, la postura dels pacifistes

“Enviar tropes és una estupidesa”

Nicolau Barceló (Felanitx, 1963) és membre del Centre d'Investigacions per a la Pau, especialista en qüestions d'ecologia i desarmament. És corresponsable també de l'edició de la revista *Papeles para la paz*.

Quines són les relacions que existeixen entre ecologisme i pacifisme?

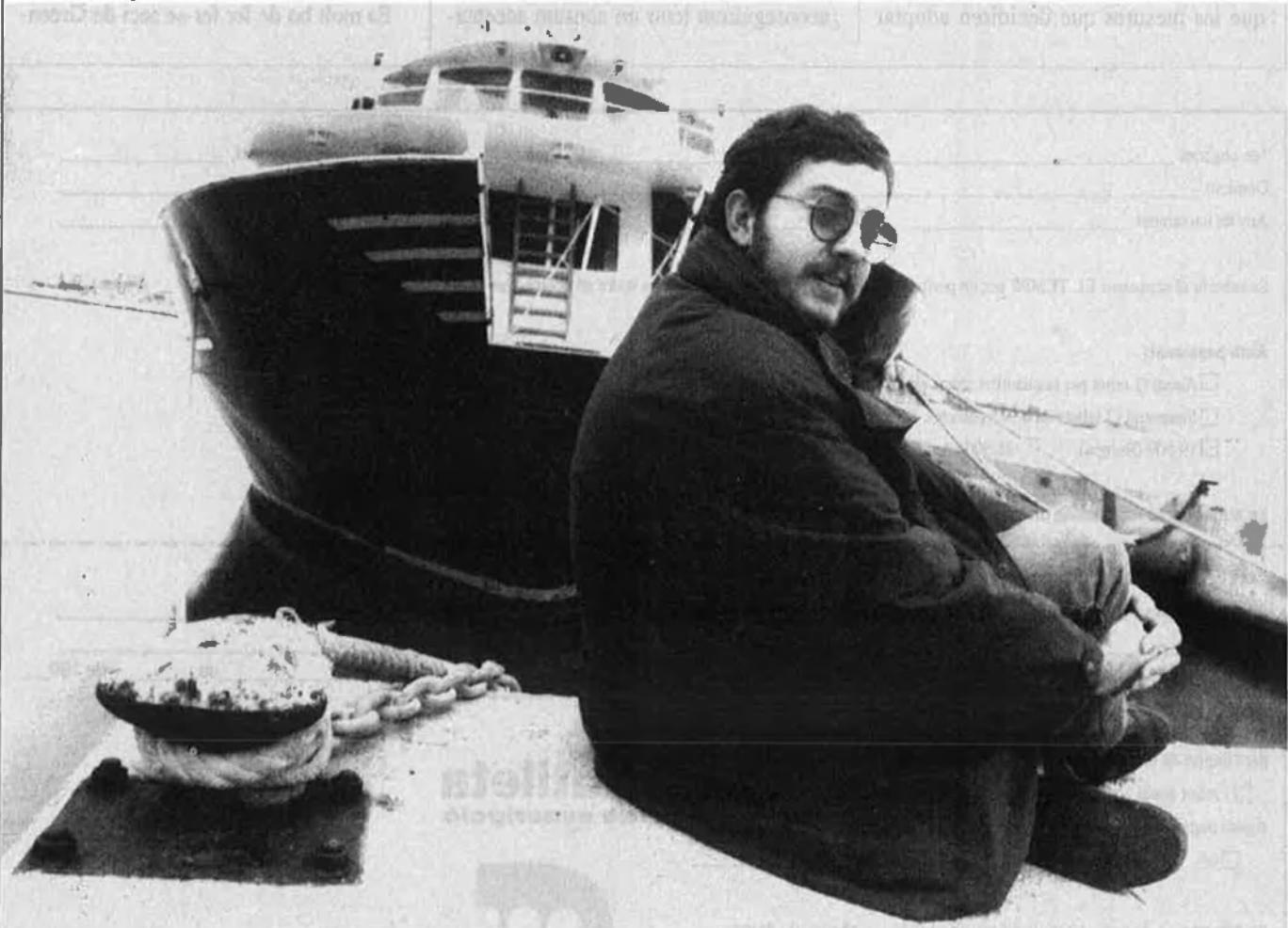
—Són dues coses diferents perquè hi ha un moviment ecologista, i quasi no hi ha un moviment pacifista. En aquest sentit les relacions són quasi d'absorció. Molta gent que estava present durant la campanya de l'OTAN i campanyes pacifistes, ara o bé han abandonat qualsevol tipus de militància social o bé estan en el moviment ecologista.

Una altra cosa és la relació entre ecologia i pau. Crec que a escala internacional sobretot, la relació entre la defensa del medi ambient i el dret a la supervivència, que no hi hagi guerra, és molt clara. Per exemple, ara, aquesta crisi del golf Pèrsic està provocada per una qüestió tan transcendental com és el consum energètic, i aquest és un consum de recursos naturals no renovables, per a mantenir el nivell de consumisme occidental hi ha aquesta guerra. La relació és cada dia més estreta entre ecologia, guerra i pau, i qüestions

econòmiques i polítiques en general.

—¿Quina és la relació que existeix entre el món de la investigació científica i la indústria armamentística?

—És molt forta. És una imbricació molt forta a tot Occident i també a la Unió Soviètica. Hi ha un lligam poderosíssim i, fins i tot, el món de la investigació industrial militar s'ha convertit en un complex capaç de fer una extraordinària pressió sobre els sistemes militars. Des de fa molts anys ja no són els militars els que demanen una arma per a cobrir una



Nicolau Barceló : "No crec en la independència de la ciència".

necessitat, sinó que els ofereixen les armes.

En aquests moments no et puc dir exactament quin tant per cent de la investigació que es fa a l'estat espanyol prové de fons militars, però estic segur que supera el 50%. Molts programes d'investigació en comunicacions, informàtica, etc., tenen en principi una utilitat militar, i després es pot utilitzar per a finalitats civils.

Jo crec que d'ençà del 1945, amb l'aparició de l'arma atòmica la ciència ha perdut la virginitat. No crec en la independència de la ciència.

—*¿Hi ha una sensibilització real dels governs cap als temes ecològics i de la pau?*

—A vegades pens que aquesta gent (els governs) l'únic que fan és intentar *penjar-se la medalla* del pacifisme o de l'ecologisme, i realment no són capaços d'enfrontar-se als temes. Un exemple és el cas del Mediterrani, un cas escandalós: la Convenció de Barcelona, que ocupa tots els països del Mediterrani, quan es reuneix cada dos anys ha d'acceptar que les mesures que decidiren adoptar

dos anys enrere no s'han dut a terme, i no passen d'aquí, fa anys que s'han compromès a la protecció de tota una sèrie d'espècies animals, a la reducció de la contaminació, etc., i no es fa res, ¿de què serveix que des de fa 15 anys existeixi aquesta Convenció? Dins l'actual moda ecològica —que estic convençut que tal com ha vengut se'n tornarà— hi ha molt d'apuntar-se al carro pensant en el vots.

De tota manera, crec que en cert sector de les administracions hi ha una voluntat de protegir el medi ambient, en termes molt generals. Però aquesta protecció té un problema fonamental, que és que no estan disposats a canviar l'ordre de les coses. Per exemple, no es demana (els ecologistes) un enterrament ecològic dels residus, sinó una no-producció de residus, i els governs no estan per aquesta opció.

—*¿Quin és el problema més greu que té plantejat el planeta?*

—El desequilibri. Això és el gran repte de la humanitat, ¿serem capaços, el terç de la població que menja i els dos terços que no menja, d'aconseguir menjar tots? ¿aconseguirem tenir un consum accepta-

ble, sostenible i ben repartit, equilibrat i no matar el planeta? El primer problema ecològic del planeta és la pobresa, i més que la pobresa els desequilibris entre rics i pobres. No són els pobres els culpables de la crisi ecològica, sinó més aviat l'industrialisme dels rics. Moltes vegades un es demana que com és possible que el nord hagi consumit els recursos naturals del sud, i sigui el sud el que degui doblers al nord, ¿com funciona això?

—*¿No hi ha, potser, un acceptació popular de l'ecologisme en la seva versió més tova, però quan es comença a plantejar mesures que suposin afectar la vida domèstica ja es considera un excés, un radicalisme?*

—Crec que això que tu detectes és terriblement cert. Si hi ha campanya ecologista mal de guanyar és aquella que faci canviar els hàbits de consum de les persones. És més bo de fer convèncer un govern que convèncer els ciutadans en general. ¿Com expliques a un ciutadà que la participació espanyola en el conflicte del golf Pèrsic pot afectar el seu consum de gasolina?

És molt bo de fer fer-se soci de Green-

1er. cognom _____ 2on. _____ Nom _____ Tel. part. _____
 Domicili _____ Població _____
 Any de naixement _____ Professió _____ Tel. treball _____ DNI _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període d'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de: 13.886 pessetes

(Firma)

Amb pagament:

- Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)
 Semestral (2 rebuts de 6.943 pessetes. Sols en el cas de pagament per banc)
 19.500 (Europa) 25.500 (Amèrica)

Forma de Pagament

- Dom. bancària
 Xec bancari adjunt
 Gir postal núm. _____

La subscripció representa un descompte de més de l'11% sobre el preu de venda als quioscos

Distingits senyors: Caixa/Banc _____ Agència _____

Adreça _____ Població _____

Nom i adreça del titular del compte _____ de _____ de 199__

(Firma)

Els pregue que fins a nova ordre els rebuts que presentarà Edicions del País Valencià, S.A. per l'import de la SUBSCRIPCIÓ ANUAL a pagar en:

- 1 rebut anual 2 rebuts semestrals

siguen pagats amb càrrec a

- c/c. Llibreta Núm. _____

Butlletí
de subscripció



EL TEMPS • Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13a. • 46001 VALÈNCIA
 Tel.: (96) 352 48 69 • C.F.A. A46/186821



peace o subscriptor del Centre d'Investigacions per a la Pau, i sentir que tens la consciència arreglada. És molt més difícil comprar bombetes de baix consum, estalviar aigua, anar en transport públic, etc.

—*¿Hi ha un perill de radicalització del moviment ecopacifista?*

—Sí. Fins i tot jo a vegades em demano per què els ecologistes són tan bons al.lots i per què no ha sortit l'ecoterrorisme. Crec que hi ha motius i un espai social suficient perquè apleguin grups extremadament radicals en qüestions ecològiques. Clar que fins ara les reivindicacions eco-pacifistes no només han estat de continguts, sinó que també han comportat unes formes com la no-violència.

Si sorgís (un grup ecoterrorista) no sé com podrien argumentar l'ús de mecanismes violents. Però dins, crec, de la no-violència cada vegada hi haurà ecologistes més radicals. I és que diuen que la consciència ecològica avança, i és cert, però avança molt més la destrucció del planeta.

—*¿Com avalua l'enviament de tropes espanyoles al golf Pèrsic?*

—És una estúpida solidaritat amb no se sap quins aliats. El PSOE, i això ho va dir Fèlix Pons fa uns dies, troba que amb aquest acte l'estat espanyol per primera vegada en molts anys ocupa el lloc que li correspon a l'esfera de les decisions internacionals. I jo això ho trobo francament penós. No crec que les armes en el golf Pèrsic siguin la solució a res, pens que formen part del problema. El problema és la concentració d'armes en el Golf, i el Govern espanyol ha contribuït a aquest problema, no a la solució. Des dels EUA i des de l'OTAN hi ha hagut pressions per a la militarització, perquè en els darrers anys corrien vents molt desfavorables, vents en contra de l'augment dels pressupostos militars, en definitiva, pel militarisme. Hi ha hagut una gran dosi de dir: "veis, hem tenguut un problema i nosaltres l'arreglam". És a dir, poder demostrar que la via militar encara és possible per a solucionar problemes polítics i econòmics.

És una llàstima que la projecció internacional de l'estat espanyol hagi de ser per la via militar, pel fet d'entrar a l'OTAN... Val més no internacionalitzar-se que internacionalitzar-se tard i per via militar. I aquesta solidaritat que diuen, ¿per què no l'han tenguuda amb els ciutadans que pertot arreu han demanat que no s'hi enviàs res?

Miquel Payeras